

NOVERIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 47
Sóller 24 de Noviembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

¡Quina vergonya!

Demá ferá quince días cumolits que a se nostra cosmopolita ciutat de Sólle varen tení efecte ses eleccions municipals, de set col legits que se componen es tres districtes, soliament se feren eleccions a sis, quedant es primé sense podé votá motivat qu'a s'hora de aixecá s'acta de constitució de se mesa no si presentá es president, ni es suplent, ni ets atjunts (tots mauristas). Noltros no mos explicam com va essé, pero no deixarem de creura que aquesta feta es una conveniencia política per part des mauristas, a fi de que tenguessen mes temps per aboná es terreno.

Lo cert es, que se major part de sollerics mos cau se care de vergonya, sols es pensá que per essé concejal, s'haja de acudí a manetjos tan descarats, com se feren a n'aquestas eleccions. Tot Mallorca, heu sap; saben de bona tinta que es mauristas per obtení es *triunfo* s'han valgut de tot y molt sense tení en conta que se major part sollerica han censurat se seva conducta, cuantas amenasas, cuants d'atropells, cuantisimas presions a n'ets s'hortelans que los llevarian s'aigo, a n'ete inquilinos que los treurían de se casa, a nes trabajadós que la pagarian cara si no votaven per élls, y encara com si aixó fos poc, no estant segús des seu *triunfo*, varen apelá a nes dobbés, escampant grosses sumas de pissetas, oferinlés a n'es electós que sabian que no havían de votá per élls, a fi de aniquilá es partits contraris. Mos digueren que de tres vots donaren cinc-centas pissetas, altres n'hia haguts que los han donat dobbés a belquena, a altres dobbés y qualche co-seta més.

Ja sabem que *D. Dinero es el mejor caballero* y que en pissetas y céntims se

pot lutxá en tots aquells electós que poseyexen poc criteri y que no tenen idea propi, ¡vaja noltros opinam que d'aquesta manera no es honrós aná a nes copo! ¿Veritat sollerics?

Lo cert es que obrant així es mauristas *sacaron triunfantes* a set concejals y es de sa coalició un y encare gracies que de segú li sabé greu a sa Padrina.

Dimecres, día 14, tengueren efecte ses eleccions a n'es col legí que no se pogué votá es diumenge anterió y es vespre después de sebre éxacte es resultat d'es vots que havían obtengut, se va armá la gorda a nes «Centro Mauristas», *alli fué Troya* tanta alegría tenían es candidats elegits y sa Junta des mencionat Centro, que después de enhorabona d'aquí y adhesions de per allá, se posaren a reperti galletons y copas de licors a mes no volé, cuant ja no én volgueren més es de dedins tregueren es sobrants a un xinxé d'homós, dones y atlots que badocavan d'afora, copas y mes copas, lo que va sé causa que molts que mos creyam que no los agradava es suc agafaren una *petenera* d'aquellas de *muy señor mio*.

Y para que veas lector que no miento así como lo he visto te lo cuento.

Y prou per avuy.

FALDILLA

Per no tení coneixement

Sa falta de coneixament sol dú molts vegades disgusts a una casa.

Figurhauvós que s'altra dia a ca el senyó Gustavo passá un fet digne de que consti a s'Hioria d'es Espanya, per causa

d'un nin de set anys, y que per lo tant no té mica de coneixement.

Nada menos era es día d'es sant de sa senyora. Per dins aquella casa tot feya flamada; menjá per aquí, licors per allá, corregudes d'un vent y caigudas de s'altra. Un forné duya una cosa o s'altra, idó no s'en anave que no hagués begut totas ses copas que volgués. haguentrí culqu'n qu'enlloc de baixá s'escala, la redolave de d'alt a baix. Aquell día era Jauja a n'aqueila casa.

El senyó Gustavo corria d'una part a s'altra, tocant s'es espatles a n'ets homos y sa care a sas donas. Dant ordas a nes criat y rebent qualche pessigade de sa sogre, etc., etc.

Es rellotje de la casa dá dotse tocs y un criat com a *petata* los avisa de qu'es diná estave a demunt sa taula.

Entraren a dins es menjadó y tothom s'assegué, excepto en Pepito, es nin amb cuestió, que tenia s'honó d'essé un poc a-se, y que feya sas mil monerías dret a demunt sa cadira.

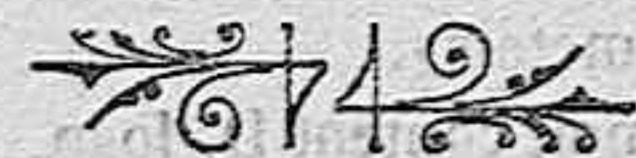
Cuant eran a nes postres en Pepito s'aixecá y sense gastá cumpliments va na da una besada a una nina de sa seva edat.

Tot Deu acohi aquesta *agudesa* amb ríeyas, menos el senyó Gustavo, qu'aixecantsé dret digué a nes nin amb tó amenassadó:

—Mira Pepito: Cuant tornis fé aixó t'hagufaré y te daré quatre bufetades.

—¿Y perque papá? ¿Perque he dat una besada a u'aquella nina? Y vos en dat tantes a sa criada cuant no hey ha mumaré.....

PEP NOX

Es moixos de na Margalida

Na Margalida era una joveneta, guapa y ben feta, casada amb un sargent de cavalleria que just tenia cincuenta tres anys, y que se feya trossos per sa seua Margalida, per sa seua ditxa, y per sa seua *dulçina* com deya ell.

Feya poc temps que na Margalida ja no se mostrava tan simpática com antes. Desde qu'havía armat dos cuartos per sa cria de moixos y de cans respectivament a un hortet alluñ de caseva, may xerrava un quart d'hora sensè amb so sargent pues sempre seguit era a s'hortet a veure es moixos o es cans.

Un dia, quant na Margalida era a dú menjá a nes moixos es sargent també li pegaren ganés d'aná a veure ets animals qu'encara no havia vist y li investí a derrerera.

Cuant arribá a s'hort, notá qu'a nes primé porxo, qu'era segóns li digué na Margalida es cuarto des moixos, se sentía un rumo de veus; s'acostá de peu puntas y vé... nada menos que sa dona rodetjada de jovensans....

Cuant es sargent ve aixó, exclamá, tapantsé sa care:

—¡Per Jesús y tots es Sants!
¡Deu des cegos y des coixos!
¡Si aixó es és cuarto des moixos,
Deu m'alliber des des cans!..

DONYA LLESSINTA

UNA VISITA

Dijous d'aquesta setmana va visitá sa nostra Redecció un senyó que li diuen D. Juan y que té es seu domicili a n'es carré de se Lluna número (are no m'hos recorda) y mos vá notificá que venia a fer mos una visita exclusivament per doná las gracias a n'EN XERRIM, diguéntmos qu'es nostro setmanari estave fent obra bona y de molt de profit.

—Pero D. Juan (li digué es Directó) si no se explica, no sabem a ne que se refereix, de públic ja sap tothóm que EN XERRIM, sempre ha fet obra bona.

—Jo lo diré, senyó Directó, jo estic molt content des seu setmanari perque a casa nostra tenim una criada que es de Porreras y era s'atleta mes capet y mes mermuladora qu'hey havia a Sólle, no podien capturarle de cap manera, se seua llengo flemetjava, pero vejent élla que EN XERRIM, se cuidave de posarles a rotlo, li a agafat, tal temó que sa aturada de es mola sa garrova y ni siquiera se posa amb ningú, pareix una criada nova, no semble se meteixa.

—Estic molt content D. Joan. de que a sa seua criada li hajan fet efecte ses pil-

loras xerrimosas, y no crega que sia a élla tota sola, si no a moltes, n'estiga segú.

—Que m'ha de di, jo heu veitx tot, pero me dispensi de se molestia y en so seu permis me retiraré.

—Cu ant tenga gust y moltes gracias per se visita.

—Bona nit tenga senyó Directo d'EN XERRIM.

—Adiosso, heu passi-bé.

DIALEC SENSE NOM

Personatjes: D. Damiá Ozonas y D. Dinero

—¡Bon día tenga D. Damiá!
Estic content de vorel.

pues ja no li veyá es pel desd'enrera Y di á.

¿necessita... *dobberots*?

—Ni dobberets. Res d'aixó sapi que vengut idó per tratá tot lo des vots, y per dirli així com sona amb paraulas ben gruixades que mereix mil garrotades per no fé cap obra bona.

—¡Vosté m'insulta!

—M'en ric

—¡Vosté es un poc innozent..!

—¡Pero en canvi mes valent que vosté!

—Y jo molt mes ric

Y digui: ¿Que se li ofereix?

—Jo he vengut a protestá perque voste derrotá mon partit.

—Mes s'en mereix

—¡Jo?

—¡No homo! Sa Coalició.

—¿Y perquè?

—L'hey vaitx a dí:

Perque de mi no es servi.

—Pues per mi es un gran honó es no empleá aquets tals aussilis....

—¿S'honó? Sa perdut de vista

—¡Jo entenc!

—Y es partit maurista...

—¡No en te jens!

—Deix es *bujels*,

Es *mauristexos* triunfaren haguent despreciat s'honó mentres que sa Coalició amb s'honó los derrotaren. Y sapigué voste idó qu'al día d'avuy nos guanya si es candidat no s'apanya fentmé lluhí per tot a jó Y a n'es *Pallissé* li digue com també a nel senyó *Roses* que ¡ja en poden fé de coses! pues mentres que jo no hey sigue no podrán torná triunfá....

pues avuy just treu d'apuros una grapada de duros y no'hu dubtí don *Damiá*

—Jo no'hu dubt. Ben bé heu comprenc pero jo....

—Ja heu está vent qu'es tiraría sa jent per jo, a dins un gran avenc.
—Qu'heu passí bé

—Igualment

y cas que me necessit voste ja sap hont habit

—Conforme (Sen vá)

—Deu li do bon vent.

Per so'tí des desespero que sol dú sempre es votá ningú ningú, los treurá tant bé como don *Dinero*

PEP NOV

De sa Regió

De FELANITX

Lletjirem demunt es número darré d'aquest setmanari, qu'aquí gonyaren es conservadós y qu'un parey de joves traqueren quatre trompas y anavan tocant per dins es poble. Aixó no té res de nou, pero just perque a devant cá D. Miguej Berdoy cridarem ¡Fuera es cavall. d'aram! mos deya es firmant de s'article de marras, que lo que ferem no está escrit a s' *Apocalipsis*.

Pero també es digné de mencioná que es lliberals per si al cas gonyaven, ja tenían apareyat un baul. un honio de bulto y unas banyás y que de segú que n'agueran fetas de ses sevas.

¡Ah lliberaletxos! ¿No veis que una ciutat tan civilisada com es Felanitx, no vol que la governi un partit qu'es seu jefe es un coix?

¡Ah, llibereletxos, llibereletxos!

UN DES QUI NO VAREN FERBE

De BUJE

A Bujé hey ha dues jovenetas titulades per jo mateix «S'es novedats des poble» a las quals me dirijesc y las dic:

¿Vols fé es favó de dirmé tú Catalina Bet liva, gran Condesa de sa «Casa Novedades de Bujer» situada a nes carré Majo, n.º 7, d'aquest poble, com tan d'interés tens amb sas novedats, y murmuracions, com també amb sas simpáticas jovenetas d'aquest poble, y de ferlas remolcá per demunt aquest periódic? T'havis idó que si no mudas sa proa y no prens altres aigos, més bonas, jo feré sa meua obligació a fi de treurenté des mal camí.

També tenc s'atreviment de dirijirme a na Catalina Ferrera gran marquesa des «Picarols» que viu a n'es carré des Sant, o de sa carniceria, y pateix des mateix mal de s'altre, y de dirli que si no muda, li pasará lo mateix qu'a na Bet-live.

¡Ay Catalinetas! A todo puerco le llega su San Martín y Deu quart que vos arrib a voltros. Amén.

S'AMIC DES SILENCI

Per no haverí lloc, hem deixat de publicar dos escrits d'aquest poble un titulat «Sa beata y es comerciant», y un altre com a contestació d'en Aloy a n'en Torres.

La setmamama qui vé els sa publicarem.

NOTA: Tots aquells que vulguin essé subscriptós d'EN XERRIM, y que visquin a Buje s'han de dirijí a nes café de C'an Tofol Guixe. carré Majó des meteix poble.

De MANACÓ

Així com tot es poble ja sap qui es aquesta jove des carré de s'Aigo, que ja hem fet referenci a altres numeros, haviam pensat no públicá es seu nom, pero ara resulta qu'un parey de joves, de dit carré, que res tenen que veure, amb tal causa, mos han suplicat qu'el publiquem per sa seua satisfacció. Noltros per comploura a tals simpáticas joves hem pensat diró així:

Totas ses joves d'es carré de s'Aigo que no fassin festa demá dia 25. no ni ha cap d'ellas que sigui sa culpable, y sas que fassin festa y son vertaderament naturals d'aquest poble tampoc ni ha cap que sigui sa culpable, venc a nes di, com ja heureu compres que sa fulana de marras es d'un altre poble que los agrade molt que se masseta entrigue y surtigue adins sa Xocolatera y si amb aixó no estau conformes, acudiu allá hont sabeu y posarem en clá es seu nom y apellido.

He dicho.

PEP MARSAL

En mal de ventre de Manacó es un homo que vos farà un favó y tot cuant vulgueu, pero te una mala tara, y es que li agrada molt fé es contas a fora casa, y jo sempre he sentit a dí qu'es contas a fora casa son mals de fé.

Si el voleu coneixe per un altre nom es un tal Refel mosso de billás, que sempre diu que si volia torná entrá a sa casa qu'estave antes hey entraria.

¡A Refel, Refel, Refel! ¿No veus qu'a n'aquella casa no volen sebre res pús de tú? Si no'hu veus, será señal qu'ets cego o al menos qu'el faràs.

UN CANET

De CAMPANET

Mos diu es nostro Corresponsal:

Un batalló de personas format principalment per veynats d'es carré de sa Lluna, están cansats de transitá a les fosques per aquest carré, apesá de que hey hagui un llum eléctric que segons pareix s'ha declarat amb huelga ja fá més de mitx añ.

Además d'aixó, un d'es veynats d'es mencionat carré ma presa s'idea de deixá cada vespre es carro a la fresca, y resulta

qu'amb sa fosca que reyna hey ha molts de transeuntes qu'hey pegan qualque carabassot qu'es rompen la crisma.

Suplicam a nes nostro bondados batle se digni atendre a sa súplica des mencionats vecins.

Además es digne de fé constá qu'es batle enviá a demená dilluns a vespre de la setmana passada a tots es duenyos de cafés privantlós de que deixassen jugá a nes joc prohibit, y de qu'entretenguessen a dins s'establiment a un homo gat que molestas ets altres homos.

EN XERRIM felicita a nes nostro batle per lo bé que fa, cumplí ses ordenansas municipals.

D'ALARÓ

Perque vos pugueu fé carrec lectós de lo qu'es Alaró, vos vaitx a fé es seu retrato. En primé lloc té es célebre tranvia que camina totsol, admiració de tots ets estranjés y de tots es coixos. Llevó té es seu rellotje que marcha sense que li donguin corda, y com a mes cosas artísticas llevó té en Xesc Sope y en Damiá Gafa. Té sis fábricas de sabates, quatre escoles de nins, dues de nines, moltas d'atlotas morenas y agradosas, y moltas de desagradosas y per final deu fábricas de buidá copas, o sían tabernas.

Usos y costums: Es sebetés es dilluns están bereyats amb sa feyna. Es jovent sol aná a oí missa derrera y vetla fins que apaguen es llums. Es balladós son brevetjedós a mes no podé. Es sabetés primé es deixaven es mostatxos, pero ara los se tayan son jugadós, fumadós y estufats no tenguent cap caire bó.

Y tot lo altre no es digne de mencioná, no haguent cap persona que renegui d'havé nescut a Alaró, salvo tots es que los posan a n'EN XERRIM.

MISTURBS

D'INCA

Un parey de sollerics que vengueren a Inca, entraren a prende una copa, y cuant hagueren xerrat mitjora, un d'ells digué a nes mosso:

—Jove ¿hont teniu es gabinete?

Es mosso el se mirá un poc y no comprendent lo que volia sen aná a l'amo y li digué: —L'amo, aquells joves me demanen un gabinete ¿vos que sabeu qu'es?

—Sempre serás ase, ¿no veus que deven volé un padás?

Y dit y fet agafá un padás d'aixugá tau-las y el dá a nes mosso, el cual el dugué a nes joves en cuestio y aquests mirantló estranyats li digueren:

—¿Y qu'es aixó?

—Un... un... gabinete.

—¡Pero si nos aixó io qu'et deman! Jo volia dí un... número 100.

—¡Aré mos entenem!—digué es mos-

so—¡Mirau qu'heu han d'essé rucs aquets sollerics s'aná a dí-nada menos a un lloc comú un gabinete!...

UN QU'HEU VÉ

De BINASALEM

Una porqueria sense porcs.

Una bona part d'es veynats des carré d'es Truch y casi tots es transeuntes mos contan que s'han aliviat un poc de lo que venian sufrint fa cosa de devés mitx añ, respecta a sas aigos brutas que fins avuy han tengut depósit a n'aquest dit carré y qu'apesá d'aixó n'hia amb bastante existenci, pero menos mal qu'está passada per figas secas o per utensilis d'aquest mateix género, y no fá s'oló tan molesto-sa.

Y no parlem d'es temps enrera, principalment cuant feyan sa conserva de tomátigues. Jo y tres veynats meus, un vespre anant a dormi passarem per aquest carré, y tenguerem sa desgraci de que un trossas amb un munt de llenya y de sa mateixa trevelada pegá amb sos morros a demunt es caire d'un bocoy que no estave molt alluñ resultant de sa caiguda s'havé d'está mes d'un mes sense poré testá rés, y d'es tres restants, d'es susto un llenegá y pegá d'esquena a dins un bessiot d'aigo y de fanc y ets altres dos hey quedaren encallats.

Un avis es bó de fé;

lectó: ja estás enterat,

si no vols quedá encallat

no passis per tal carré.

UN ENCALLAT

De PORRERAS

A Porreras hey ha un jove que perque es pubil y viu a devora sa plassa, sa creu a nes dret de podé fé mes qu'ets altres.

Comensá per posarsé amb relacions amb una jove, llevó amb quatre o cinc mes, y sa cosa no li aná així com éll volia. Llevó a Montuiri també volgué prová un altra jove també pubila y sa cosa no li torná aná bé. Después li envela a Lluchmajó y també volgué fé sa prova amb un altre atlota y li aná el doble de malament que per sas altres parts, acabant per torná a Porreras ahont ha continuat provant atlotas y rebent carabasses.

Es un jove que just té 21 anys, y si continua fent tant de Tenorio cuant ne tengue 25 o 26, ja heura rebut tantes de carabasses que bastarán per ompli tota Mallorca.

Miquel, t'avisam de que sas joves d'aquest poble ja t'han prés per escarada y es inútil que sequesques fent c onquistas,

LOREN

AMOR DE MADRE

De venta en la imprenta de este periódico precio 0.50 ptas. ejemplar.

XERRIMADES

Un homo que té molts de dobbès per regalà mos suplica qu'anunciem que éll com a premit, está disposat a regalà 50 pessetas a tots aquells que sapiguen donà una contesta satisfactori a sas si-guients preguntas:

1.ª ¿Per quin motiu aquellas germanes que tenen una tenda de robas a sa plassa havian de teni tanta alegria des triunfo des mauristas?

2.ª ¿Quin las las uneix a n'aquestas atlotas amb D Jeroni Estades, que después de s'elecció cridavan: ¡Viva D. Jeroni Estades!

3.ª ¿Degueren confondre D. Jeroni amb en Joy?

Sas contestas s'han d'enviá per escrit a sa nostra Redecció duguent sa firma y direcció de s'autó per sobre ahont les hem de dú sas 50 pesetas.

Dissapte publicarem sas contestas qu' hajam rebudas y que creguem acertadas.

Segons mos han dit, pareix que per una fábrica de teixits sosprengheren un senyó y dues joves qu'estaven totsols.... Hey a hagut males llengos, qu'han dit si feyan cine, pero no'hu creim.

Aclarem tal *formatjada* de *moixells* y si no hev há cap de nou vos ne derem sas fites més netes.

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andreu Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats.

Si voleu sèbre ahont es carré de Cocheras, tres

Mos conte *Un veynat*, de pes *Camp de sa Ma*:

El senyó Biel *Beferrut* dissapte se vá casa y pareix qu'a pesá des poc temps que fá, cada dia té *reñidero* amb sa dona.

Na Catalina sa seua dona resulta qu'es una vaga grossa. Es demetins no se vol aixica prest y llevó ni siquera sap fé una mica de pancuit.

Y ara que ja no hey ha remey el senyó Biel, s'exclamá y crida, volen cadires, estire sa coua a sa done, y mou una guerra europea a nes *Camp de sa Ma*.

Es veynats ja tenim es cervell buit de senti seregatas, y li suplicam qu'avisi a n'aquets esposos, que o menos crits o moltros los treurem a defora.

Y a quien no le gusta que no coma.

A nes Corresponsal d'es *Foch y Fum*:
Vaitx veure a nes mencionat periódic un estellicó que deva perdu' era que sa matalassera feya tanta mala cara a nes seu Corresponsal.

Jo amb s'orde d'ella li contestaré:

Si sa matalassera te mira de mal, uy no es perque cregui que tú ets s'autó de sa xerrimade d'EN XERRIM y ets estellicóns des «Foc y Fum», es perque ha sabut que tú xerra ves cosas que no t'importaven.

Ella ja sap qui es s'autó de sa xerrimade, y veu qu'es un pobre innocentet errat de contes y també sap que l'hey han fet fé.

Manuel deixet de *cancans*
es veynats dexelsé aná
et convé més afeytá
tots es teus pocs parroquians.

UN AMIC DE SA MATALESSERA

Es jove, not desconsolis
si te veus sa vista lluenta.
tenguent sa gana dolenta
tén entrerà de valenta
beguent es **PALOS RESOLIS**.
qu'en P. Estrany, aqui regenta.

De venta a tots es cafés y casas de begudas

Altre bon m'ha exit y un qu'en tenia son dos.

¿Sabeu aquella atlota que viu a n'es carré de Sant Nicolau, que li agradan més dos diumenges qu'un dia fané y que si posam que per aixó li diuen *Domingue*?

Idó; aquesta polléta es fuita per segona vegada de caseua per ajantarse amb so seu anemorat que segons en pogut veure está xifladisima per éll.

Es seu anemorat, aquell barbaret que afeytava a sa peluqueria de «Can Salat», aquesta vegada ha sabut prepará milló es terreno. Va veni de Palma, se cuida que ella heu sabés y una vegada entesos li torná envelá altre pic a Palma, deixant ses órdes a n'en «Sopa Fusa» y a n'en *Pan perdido*, com s'havian de arreglá.

Ses disposicions que doná s'anemorat de na *Domingue* no las sabem pero dimecres s'horabaixa en so tren que surt a las cinc, pocs minuts antes de sorti se presentá *la fugitiva*, y acompanyada d'en *Pan perdido* s'aficaren dins es cotxo en que vá s'ambulancia de Correus, se posaren a un reonet. Se diada de dimecres ja havia posat es vel de s'oscuridat, se sirena de sa locomotora pitá y xú, xú, xú, se máquina partí, atravessant, túnels y montanyes fins que arribá a se ciutat de Palma.

Des riesgo que corregué se atlote des barbaret y d'es qui la acompanyava no hem sabem noves, soliament mos agrada-ria que Deu los guardás de perill.

Noltros mos creyam que después de

se primera fuita, havent acudit a la Mare de Deu de Lluc en demande de perdó, que ne *Domingue* heuria servat es llum dret pero está vist que aquesta capet no té remey, vol fé lo que li dona la gana.

Voldriam que tot anás bé y que lo estat sia estat.

Dissapte passat es vecins de se barriada d'es Port de Sólle prengueren un susto tan y tant gros. ¿Y qué dirieu que vá essé? Nada menos que va passá molt arrenet d'es Port un dirigible extranjé evolucionant un bon rato per aquell contorn.

Na Bet sa pescadora y sa Fura, se varen assusta tant que se veren precisades a havé d'aná a C'an Juan de Muleta a beura un tasset de rom amb una polsina de sal.

Mos han dit per cosa certa que en Toni des Rollo se va mostrá molt agosarat, y que no se vá assustá tant com ets altres, y aixó va essé causa que pogués doná auxili a molts que estaven desmavats.

Així mos agrada, no *desmayarse* Toniet, allá ahont ets tú no hey fa falta sa «Creu Rotja.»

Sas fonts públicas de Sólle aquesta setmana han royat prim, pero molt prim.

Idó alerta que la setmana qui vé no roin massa gruxat, perque entre poc y massa solen dí que se masura passa.

A Alaró en Juan Xamena a nes carré d'en Tugores té mobles fets des *mejores* qu'es temps sols no lo espenya Si cualcú s'ha de casa que no perdi jens de rato si vol comprá mol barato mobles tiabayats a ma.

A sa fábrica de «Can Pizá» des carre Nou, hey fá feyna una jove, que no fá més que posá mal a sas de dins y a sas de defora.

L'avisam de que si no s'atura de posarsé amb lo que no hey emporta noltros ferem altres contes.

—¿Que t'ets tornada llogá?

—Ido! Ara estic per cuinera

—¿Qué contas! ¡Jesus Sant Pera!

¡Y si tú no saps cuinal

¿Qué tornas loca Tonina?....

—No fieta, jo se cuina perque es llibre vaiix comprá de sa **Cuina Mallorquina**

Forma un tomet, amb mes de mil recetas, per cuiná, fé licors, dulces, etc. Se ven a S'Imprenta den Calatayut y C.^a—Lluna, 27 Sólle, a nes preu de 1 peseta, pes suscriptós d'EN XERRIM, y pes qui no heu son, deu peses de quatre

SOLLER.—Tip. de Calatayud y C.^a